

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXXIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2025. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés Isten gondviseléséről * Adományok a kondói harangfelújításra * Kondói krónika, hírek * Kondói Hírnök * Életjelek megszépült falusi templomok gyülekezeteiből * Magyar szemmel: Ne bontsd el a régi határt! * Radostyáni krónika, hírek

A MEGVÁLTÓ MEGSZÜLETETT!

2025. október 5-én a párizsi magyar protestáns gyülekezet egy része az úrvacsorás istentiszteleten után, amikor konfirmált Dán Gabriel, ígét hirdetett a radostyán-kondói lelkipásztor

Várady Zsolt: Mai világ adventje

Várni az eljövotelt
Eljövendő Úr nélkül:
Jézus nélküli advent,
Jövő nélküli jelen,
Víz nélküli sivatag,
Szeretetlen gyűlölet,
Külsőségek látszata,
Hitványságok bánata...

Ne legyen ez a világ.
Mert
Jézus az Eljövendő,
Benne jön boldog jövő,
Hoz reményt és bő áldást,
Új életre támadást.
Mozdít hittel hegyeket,
Hogy áldottak legyetek! (2025.)

Levél az Olvasóhoz

Adventus Domini, azaz az Úr érkezésének időszakában vagyunk Isten megtartó kegyelméből újból. Vége felé jár az esztendő. Ilyenkor számadást tart a bölcs lélek, mire jutott, milyen lelki kincsekkel gyarapodott élete. Mennyire használta ki az adatott alkalmakat a jóra, szeretett-e úgy, ahogyan kellett, szolgált-e cselekedeteivel önmagának és embertársainak üdvösségére. Ha megragadta idejét a jó cselekvésre, az üdvösség munkálására az alkalmait, ha szeretetben élte meg ennek a lassan elfogyó évnek lepergő napjait, ha jobbra és szebbé tette környezetét, a körülötte élők életét, akkor elmondhatja, hogy nem hiábavaló módon élt. Élete idejéből nemcsak elmúltak 2025. elsuhanó napjai, hanem megteltek tartalommal, lelki kincsekkel gyarapodott élete. Boldog az, aki így tekint vissza az esztendő lepergő napjaira. Boldog, aki dicsérte az Istent, érezte minden pillanatban, hogy sorsa, léte szent kezében van. Nem félt ármánytól, fenyegetettségtől, bizonytalan jövődőtől, háborútól és betegségtől, elmúlástól és haláltól, mert hite biztos tudássá nőtt, hogy Isten őrizte, vezette, oltalmazta törekény életét. Boldog, mert érzi a Szent jelenlétét 2025 adventjén és egész élete adventjén, hogy vele van az Isten szent Fiában, aki az idők teljességében eljött volt e világba, hogy aki hisz őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Érzi, hogy vele volt és vele van, mert vele akar lenni az Isten Szent Fia által minden napon a Lélek erejével a világ végezetéig, sőt azon is túl, az örökkévalóságban is. Munkálkodjunk azért, míg tart a nappal, míg alkalmunk van a jót cselekedni. Túrmezei Erzsébet adventi sorai ide kíváncsognak: Nem tudjuk, mi jön: titok a holnap. Némák a titkok, Nem válaszolnak, De a ma int, hogy híven szolgáljunk, Mert tudjuk, Ki jön: Krisztusra várunk, Ha hirtelen jön, ha észrevétlen, Munkában leljen, ne resten, tétlen! Testvérek terhét vállalja vállunk! Mert tudjuk, ki jön: Krisztusra várunk,

2025. adventjén

Lelkipásztorotok

„Az élet több, hogynem az eledel, és a test, hogynem az öltözet. Csak keressétek az Isten országát, és ezek mind megadatnak néktek. Ne félj te kicsiny nyáj? Mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot.”

Lukács ev. 12:23., 31-32.

Kedves Testvéreim! Ha fontos is az étel, az ital, az öltözet, a földi élethez szükséges javak, hiszen a tékozló fiú is megéhezett pazarlása távoli idegenségében, Jézus is megszemjázott Samáriában Jákób kútjánál, és a király a nagy menyegzőből kivettette a külső sötétségbe azt, akinek nem volt a vendégek között menyegzői öltözete, most mégis azt mondja nekünk az élet Ura, Jézus az igében, hogy nagyobb van itt. Van valami, ami nagyobb, több, ami felülmúlja a testi éhséget és szomjúságot, az öltözet minőségét, mert az élet több ezeknél. Nem azok vagyunk, amit megesszünk, amit megiszunk, nem a ruha teszi az embert ilyen értelemben. Mindezek csak eszközök a cél megtartásában, az élethez, amely több ezeknél.

Miért? Mert életünk Isten ajándéka.

Egyszeri, szent és megismételhetetlen csoda. Vissza nem térő alkalom a jó cselekvésére. Visszahozhatatlanok elmúlt percei. Újra, még egyszer át nem élhető. És egyedi. Mint ahogy a több ezermilliárdnyi falevél között nincs két teljesen egyforma.

Az életet Isten ajándékként kaptuk, mindenki külön-külön ajándékképpen földi szüleink által. Azért kaptuk, hogy mennyei Atyánk akaratát keressük és éljük meg azt emberi kapcsolatainkban naponként Jézus tanítása szerint szeretetben, megérezve, hogy vezetettünk, számon tartatunk ebben a roppant méretű és idejű Mindenségben.

Teremtőnk különös gondot fordít ránk. Kertünkben rengeteg madár él. Leginkább széncinegék, de van kék cinege és egy-két különleges madárfajta is. Etetjük őket az emeleti konyhaablak párkányán. Tízeseivel, néha húzasával jönnek a kitett magokra. Milyen csalódottak lehetnek, ha csillapíthatatlan éhségük miatt olykor hamarabb elfogy az eleség, és pár óráig koplalniuk kell, mert üres a tálca. Pedig gondoskodunk róluk.

Amit Isten ad nekünk, az soha nem fogy el. Irgalma és szeretete minden pilanatban éltető erő, igéje lelki tápláléka sokszor kétségbeesni hajlamos életünknek. Néha elfelejtjük az ige igazságát. Akkor aggodalmaskodni kezdünk. Lesz-e megélhetés, ruházat, hajlék a fejünk felett, egészség, mit hoz a jövő erre a világra, és benne ránk és szereteteinkre?

A 70-es években a Déli-Kárpátokból telepítettünk a kondói parókiakertbe egy különleges, szép vadvirágot, a kockás liliomot. Valahányszor olvasom az evangélium ezen szavait a mezők liliomairól, megjelenik ennek a kecses, törékeny, de csodásan harmonikus virágnak a képe előttem. Milyen tökéleteset alkotott a Teremtő a mezők füvei között. És mennyivel több az ember a mező fűvénél, amely ma van, holnap kemencébe vettetik, vagy lelelegik az állatok. Mennyivel több az ember, akik képét és hasonlatosságát hordozhatjuk a világban, Hazánkban, 100 esztendeje széttörtött országunkban, a keresztyén anyaszentegyházban, különféle felekezetek tagjaiként, és mégis ugyanazzal az Istenhez fohászoló hittel, mely által kedvessé lehetünk előtte.

Az élet több a földi dolgoknál. Aki egy életet megment, az az egész világot menti meg. Földi létünk mindennapjaiból vágyunk valami többre. Érti az ember, hogy nem a mulandóságra teremtett. Ezt mondja az Ige is. Ne félj, te kicsiny nyáj! Jézus sokszor bízta tanítványait: Bízatok, én vagyok, ne féljete! Higgyetek Istenben és higgyetek énbennem, mert Isten valami el nem múlt készített az övének. Tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot, a mennyország örök boldogságát és az üdvösséget.

Földi életünk elmúlik. Kicserélődnek a templompadokban ülő arcok is. Elmennek a legkülönbek is. Ami teremtett, az változik, elavul, de egy örök, az ISTEN, akiben változásnak árnyéka sincsen.

Gyorsan elmúló időnkben keressük az Isten országát, ami soha el nem múlik. S ha megtaláljuk, boldogok lehetünk, mert megérezzük Isten gondviselő kegyelmének gazdagságát, hogy aggodalmaskodásaink ellenére megadja az ételt, italt, ruházatot, mindent, ami szükséges a maga idejében a földi élethez.

E szent helyen Isten színe előtt vagyunk. De nemcsak most és nemcsak itt, hanem minden időnkben és bárhol legyünk. Isten gondviselése nem olyan, mint a mi téli madáretetésünk, amikor rövid időre elfogy a mag az etetőből, hanem állandó. Szeretetének örökkévaló hűségével gondoskodik rólunk, földi vándorokról, megtartva életünket, míg célja velünk itt, földi küzdelmeinkben, megadva a mindennapi kenyeret és szükséges dolgokat.

Erősítsen mindnyájunkat Szentlelke erejével, növeljen a szeretetben és emberi gyarlóságaink, próbáink, keresztségeink ellenére, nemzeti megaláztatásaink és olykori kudarcaink ellenére, ne féljünk, bízunk rá életünket, mert szeret bennünket, a javunkat akarja, mert nekünk akarja adni örökségként a mennyek országát.

Ámen. (V.Zs.)

Adományok a kondói harangfelújításra 2025-ben

Szász család	1.025.000.-	Groszkopf Sándor	10.000.-
Várady Zsolt	50.000.-	Geregúr Istvánné id.	5.000.-
Gyulai Ferenc	10.000.-	Antal Gyuláné	10.000.-
Francz Sándorné	5.000.-	Német László	5.000.-
Végső Gyula	60.000.-	Hankó Géza	5.000.-
Tózsér Gyuláné és cs.	50.000.-	Bilonka István	5.000.-
Tresza Róbert és cs.	10.000.-	Erdei Istvánné	5.000.-
Tresza Máté és cs.	10.000.-	Fodor Károlyné	10.000.-
Tresza János és neje	20.000.-	Darai Béláné	10.000.-
Pócsik Ferencné	10.000.-	Kiss Jánosék	5.000.-
Soltész Kálmán	10.000.-	Csákné Tózsér Ilona	10.000.-
Csernely Lászlóné	10.000.-	Tózsér Zsuzsa	10.000.-
Pócsik Péter	10.000.-	Tózsér Imréné	10.000.-
Szunyogh Zoltán	50.000.-	Fekete Ferencné	10.000.-
Szakács Sándor	13.000.-	Tóth Tibor	20.000.-
Bódi Lászlóné	10.000.-	Boros Lajos	10.000.-
Marcis Szimonetta	10.000.-	Bencs Tibor	10.000.-
Marcis Antalné	10.000.-	Derda Demeterné	1.000.-
Szmik Mihályné	10.000.-	Szöcs Józsefné	10.000.-
Pócsik Tibor és családja	20.000.-	Remenyik Lászlóék	10.000.-
Tózsér Pálné	10.000.-	Fajder Gáborné	6.000.-
Kovács Istvánné	20.000.-	Balázs Istvánné	10.000.-
Tóth Tiborné	20.000.-		
Sulyok J., Hornyák Mária	10.000.-	összesen:	1.650.000.-

Minden adományért köszönetet mondunk a kedves Testvéreknek. A jó szívű adakozókat szereti és megáldja a jó Isten, akinek legyen dicsőség elvégzett munkáinkért.

SOLI DEO GLORIA!

„Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.”

II. Korinthus 9:7.

KONDÓI KRÓNKA, HÍREK

Szeretettel hívjuk, várjuk testvéreinket az istentiszteleti alkalmakra az év minden vasár- és ünnepnapján fél 3 órára.

Karácsony szentesti istentisztelet és az ünnep I. napi istentisztelet úrvacsoraosztással fél 3 órai kezdettel a templomban lesznek megtartva.

Őszszentő napján, újév napján a gyülekezeti teremben fél 3-kor lesz istentisztelet.

Február 14-én a Deszkatemplomban istentiszteleten vetünk búcsút a 95 évet élt dr. Szathmáry Sándor lelkipásztor professzortól.

Február 19-én Miskolc-Alsóváros egyházközséget, 28-án Miskolc-Csabai kapui egyházközséget, március 11-én a Miskolc-Belvárosi egyházközséget látogattunk meg egyházmegyénk küldötteiként Király Gábor sajkópápolnai nagytiszteletű úrral.

Május 24-én az egyházkerületi Cantus Firmus Énekkar 45- esztendősi születésnap koncertjének részesei lehettünk Miskolcon a Kossuth utcai templomban.

Június 7-én Naprágyon (Gömör-Kishont vármegye) trianoni megemlékezésen voltunk gyülekezeti küldöttséggel a demarkációs vonalon felállított emlékműnél.

Július 18-án néhai Tiszai Nagy Menyhért festőművész, költő volt kiskései református lelkipásztor kiállításának megnyitóján vettünk részt Sátoraljaújhelyen a bortemplomban.

November 8-án egyházkerületi lelkész-kurátor-presbiteri konferencián voltunk Miskolcon a Lévay Gimnáziumban.

November 18-19-én a Zsinat őszi ülésén volt a lelkipásztor.

Híveink adományából és egyházmegyénk támogatásával harangjaink lengőszerkezetének, meghajtásának teljes felújítása elkészült. Az adakozók neveit e lapszámban olvashatjuk. Istené legyen az elvégzettekért a dicsőség!

KONDÓI HÍRNÖK

A Kondói Református
Egyházközség lapja
Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor

HUNGARIA-3775 KONDÓ

Várady József tér 1. szám

Villámposta:

kondoref@gmail.com

Telefon: +36/30/639-2903

Radostyánnal közös

honlapcímünk:

www.radostyan.ref.hu

Megjelenik igény szerint,
de évente legalább egyszer.

Adomány az újságra
példányonként 50 forint.

Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket
a fenti címre kérjük.

XXXIII. évfolyam 2. szám

2025. december

„IRGALOMMAL SZÁNVA MINKET,
NAGY JÓSÁGA RÁNK TEKINTETT,
S ÖRDÖGCSALTA BÚS SZÍVÜNKET
MENNYMAGASBÓL LÁTNI JÖTT.”

328. dicséret 4. vers

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7.) SOLI DEO GLORIA!

KONDÓI HÍRNÖK

KONDÓI EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA * XXXIII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM * 2025. DECEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: A kondói egyház 2024. évi statisztikája * A radostyáni egyház 2024. évi statisztikája * Magyar szemmel: A 200 éve született Jókai Mór írása Magyarországról * Radostyáni krónika, hírek * Radostyáni Sion * Levél az Olvasóhoz * Igehirdetés Isten országáról * Kondói krónika, hírek

**A kondói presbitérium 2025. augusztus 24-én
az újkenyéri úrvacsoraosztás után a Várady József téren
a templomos-könyvek szerzője és a parókiaépítő lelkipásztor emléktáblájánál**
Várady Zsolt lelkipásztor, Tözsér Gyuláné kurátor, Antal Gyuláné, Hornyák Mária,
Pócsik Tiborné, dr. Szász Zsuzsánna, Tóth Tiborné presbiterek

200 éve született **LÉVAY JÓZSEF**, „a borsodi halhatatlanok feje”, költő,
az MTA tagja, miskolci tanár, Borsod vármegye főjegyzője, majd alispánja,
a Kisfaludy Társaság tagja, Tompa Mihály, Arany János, Gyulai Pál barátja,
a Tiszáninneri Ref. Egyházkerület világi tanácsbírája,
1936-tól a miskolci református gimnázium névadója

Gondviselő jó Atyám vagy,
Ó én édes Istenem,
Látom én, hogy minden elhagy

E világon, csak te nem!
Hozzád vágyom, benned élek,
Üdvöt mástól nem remélek.

(277. dicséret, Lévy éneke)

ÉLETJELEK MEGSZÉPÜLT FALUSI TEMPLOMOK GYÜLEKEZETEIBŐL

Radostyán és Kondó népe, a történelmi Borsod vármegye közepén éli mindennapjait s küzdi életcsatáit, a Pitypalatty-völgyben, annak is földrajzilag pontosan a közepén, festői környezetben, melyet Isten legnagyobb jókedvében teremtett. Ezekről írok most, ide telepedett reformált hitű népünk-ről, élni akarásunkról, szolgálatunkról, terveinkről, legidősebb és legfiatalabb, szépen felújított templomunkról, egy csodákkal teli kis völgyről, mely a nagy világon nekünk, itt élőknek a világ közepe.

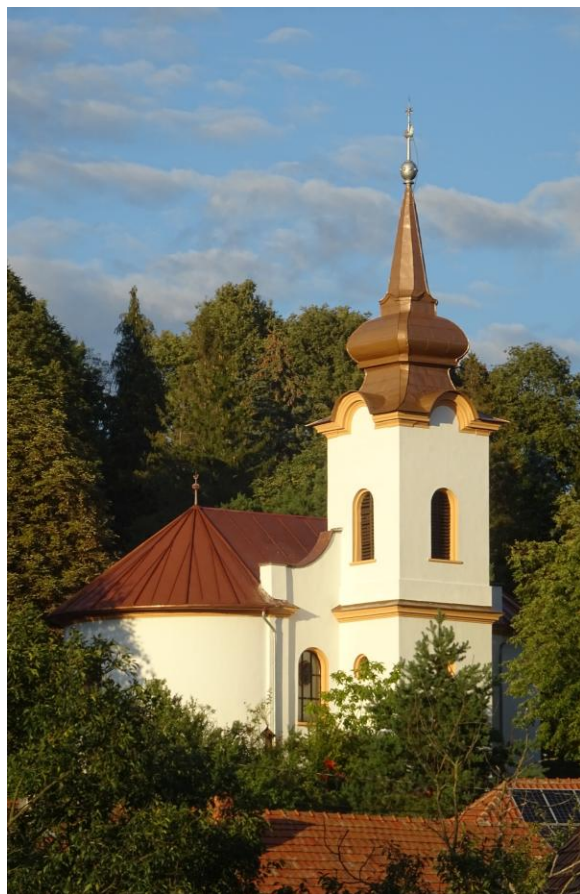
Isten iránti hálával jelenthetjük, hogy államunk templomfelújítási programjával sikeresen tudtunk élni. Igaz egy-egy templom felújítására a Bethlen Gábor Alapítvány

által biztosított 15 millió forint – már látszott előre – kevésnek fog bizonyulni, de egyházkerületünk és jólelkű adakozók kipótolták a hiányt. Nagy várakozással tekintettünk igen leromlott állapotú templomaink felújítására.

A völgy legifjabb templomát, a kondóit kívül-belül sikerült teljesen méltóvá tenni istentiszteleti hely mivoltához, hogy tovább öröködjön 25 m magas hófehér tornyával ott a Simóka alján, és hirdesse a növényritkaságokkal teli botanikus kerttel körülvelt templom az Isten el nem múló dicsőségét. Jelenleg harangjaink, az Egry-féle 1895-ös, és az éppen idén 100 éves Szlezák-féle harangok lengőszerkezetének, felfüggesztésének, nyelvének, vezérlésének teljes felújítása folyik 2 millió forintot meghaladó összeggel – jelentjük a tavaly elnevezett Várady József térről, Kondóról.

A völgy legrégebbi temploma, a radostyáni a különálló, 16 m magas fa harangtoronyával műemlék. Ez is őrhely. A falu házai fölé magasodó 50 m magas hegyen,

amit mi Radostyáni Sionnak nevezünk el – áll sok száz éve őrt. Itt a felújítás megkezdését kötelező műemléki kutatások előzték meg. Nagy kíván-csisággal vártuk ezek eredményét, a külső és belső falkutatását, a talajszondás mérések kiértékelését, a dendrokronológiai vizsgálatok eredményét. S az eredmények nem maradtak el. Megtaláltuk a templom középkori, gótikus bejáratát, rajta kívülről középkori festés nyomaival, mely bizony-ság az akkori falu jómódjáról. Egy eredeti megmaradt szárkő segítségével és a falban volt fészekrész feltárásával jól sikerült a kapurekonstrukció. Továbbá meglelték a talajszint alatt az eredeti templom szentélyének falait, a belső falakon freskómaradvány került elő, valamint koromrétegek, melyek a XVI. századi török betörés pusztításának a nyomai. Érdekes a középkori kapu belső oldalán áthidalóként beépített tölgyfagerenda korának dendrokronológiai vizsgálatának az eredménye: 1449., tehát I. Mátyás

király kora előtről való. Ezenkívül a felújítás eredményeként láthatóvá lettek téve a különböző építési periódusok, a régebbit az eredetihez valószínűleg hasonló kanálhátas vakolással állítottak helyre.

A kőtemplomok tehát megszépültek. A Lélek templomai, a gyülekezetek pedig Isten kifürkészhetetlen kegyelméből megvannak. A Szózat szavaival *megfogyva bár, de törve nem* él a református magyarság itt a Pitypalatty-völgyön. A címben életjelekről van szó. Egy ilyen reménykeltő jel lehet a legújabb. Testvérgyülekezeti kapcsolat van kialakulóban a gömör-kishont vármegyei Felsővállal, illetve a Vály-völgye református magyar népével. Az előkészületek, sok imádság mindkét részről, a lelkipásztor látogatása Kalas Lajos felsővályi kurátor úréknál előzményei voltak az április 9-i látogatásnak, amikor egy szerdai délután Radostyánból és Kondóról 9 fővel villámlátogatást tettünk náluk. Népes küldöttség fogadott a vártemplom kapubástyájánál, Molnár Miklós előző napon beiktatott lelkipásztor, a kurátor, presbiterek és feleségek, gyülekezeti tagok. A kazettás templom bemutatása és ismerkedés után a falu művelődési házában folytattuk együttlétünket. 7 órakor bontottunk asztalt, azzal válva el egymástól, hogy legközelebb hozzánk várjuk kedves vály-völgyi atyánkfiait testvéri találkozásra.

Várady Zsolt ref. lelkész Radostyán-Kondóról

MAGYAR SZEMMEL

„Ne bontsd el a régi határt, melyet csináltak a te eleid!”

Példabeszédek 22:28.

Ha Nagymagyarország megmarad, vagy a határokat a történelmi tájegység figyelembevételével húzták volna, most Battonya egy sokszínű, gazdaságilag pörgő régió, pezsgő életű települése lenne. De a történelemben nincs olyan, hogy „mi lett volna, ha”. Szerencsés és szerencsétlen lépések sorozata, kiszámítható vagy kiszámíthatatlan következményű, rövid és hosszú távú döntések, rejtett vagy nyílt folyamatok, törvényes vagy törvénytelen erők és cselekedetek hatása mind összeadódik, és létrehoz egy valóságot. Ennek létezését hiába szeretnénk figyelmen kívül hagyni, felemás és bitang volta ellenére. A történelem irreverzibilis, visszafordíthatatlan. Tovább kell lépni. Ezt írta Arany János 1861-ben, a legsötétebb időben, az elbukott forradalom után: És vissza nem foly az időnek árja, Előre duzzad, feltarthatlanul; Csak szélein marad veszteg hínárja, S partján a holt-víz hátra kanyarúl. Bízvást!... mi benn vagyunk a fősodorban: Veszhet közölünk még talán nem egy: De szállva, ím, elsők között a sorban, Vásznunk dagad, hajónk előre megy! Ne sodortassuk magunkat tehetetlenül! Ne keringjünk szédülten önmagunk körül se! Hajóznunk kell az idők vizein! Megtanulva a sunyi sodrások, holt vizek leckéit. Sokan legyintettek, pedig a költő hitével előre látta a fellendülést, a kibontakozást, mely várt a hazára, és be is következett egyetlen évtized alatt. A világ, és benne szép hazánk is, bizony szenved a régi vagy új határok miatt! Vannak, akik úgy vélik: felszámolásukkal, elfeledésükkel megoldódnak a gondok. Pedig látható: a határok lebontása után elszabadul a pokol. Legalábbis kinyílik egyik ajtaja. A határ védő oltalma nélkül nincs többet hatalom, ki otthonod, családod, kis közösséged, hited és életformád védje, és garantálja. Mert nem csak a szabadság lesz olyankor háttér, hanem a gonoszság is korlátlanul eljut bárhová. Az is igaz, hogyha bezárod magad, szűklátókör leszel és elsorvadsz.

Hogy lehet feloldani e paradox helyzetet? Meg kell tanulni a dinamikus egyensúlytartás segítségével valahogy talpon maradni. Az élet, a reánk kényszerített történelmi elvárás olyan, mint Mátyás király parancsa az okos lány irányába: - Gyere fel Budára! Se gyalog se lovagolva, se ruhában, se ruhátlanul, hozzád is ajándékot, nem is! Lehetetlennek tűnik teljesítése, mégis lehetséges! Azt mondta Makkai Sándor püspök: nem lehet kisebbségben élni. Hát jól nem is lehet. Teljes életet se lehet élni. Méltóságunk, önhibánkon kívül is, sárba tapostatik. Az okos leány egy hálót vett magára, egy kecske hátára ült féloldalasan, és két szita között egy galambot vitt ajándékba, amelyik elrepült, amikor a király kíváncsian meg akarta nézni. A trianoni határon túl rekedtek törhetik a fejüket. Kellenek-e vagy nem kellenek; ez az ország az az ország-e; érvényes-e még a hajdani, öröknek hirdetett

szövetség, hit és hűség; van-e még a magyaroknak Istene? ! És egyik azt követeli, hogy maradjunk meg teljes ruházatunkban, méltóságunkban, másik az utolsó göncöt is elvitatja rólunk, és meztelennek, megalázottnak akar látni. Egyik kéri, hogy vitézkedjünk, másik pedig le akar húzni a porba, gyalogszerbe; egyik kéri az ajándékot, a másik elrabolja. Egyik követeli az áldozatot, a másik nevet rajta. Nem nagyon volt száz évig, mit keressünk Budán, de máshol sem volt miénk a palota. Időközben korona zárva, elásva, idegenbe elrabolva évekig, királyunk elűzve, emléküket elhallgatva vagy elhazudva. De féltudatú, sánta lelkűvé alázták a szűk határ közé rekesztett magyarságot, titeket is, testvéreim! Hogy ne tudjon, csak fél igazságot, ne valljon csak fél hitet; hogy ne éljen, csak fél vagy negyed magyarságot. Hogy ne beszéljen arról, amit tud, hogy elhiggye azt, ami nem igaz; hogy ne törődjön azzal, ami fontos; hogy ne ragaszkodjon ahhoz, ami az övé! Erről szólt sok tovatúnt évtized, kitörölhetetlen nyomot hagyva hátra bennetek is! Különös helyzetünk a földi hatalmak szeszélyéből adódik – de bizonyosságunk az égiek állhatatosságából. Mert se fenn az égben, se benn a szívben nem változik semmi, ami örök és igaz, és amit hajlandók vagyunk megőrizni! Húzogathatják a piros vonalakat bárhova, a bennünk levő határokat mi jelöljük ki, és mi oltalmazzuk. Ha akarjuk. Kedves atyámfiai! Van nekem egy kérdésem örökké, melyet a mindenkor elhangzó prédikáció irányában felteszek: Hol van itt szó Jézusról? Nélküle bizony az oda-mondogatások és földi igazságok szövevényébe ragadunk.

Leginkább nagy gondunkban és bajunkban, mikor azon tűnődünk: hogyan tovább? Van-e kiút és reménység? Van bizony! Jézus körbecövekelt egy Isten-országnyi helyet ezen a földön számunkra. A golgotás keresztvállalástól, a feltámadásos temetőig. A hálaadás megtört, közös kenyerétől, az isteni test-vériség felemelt örömpoharáig. A rendületlen, pontot, vesszőt megőrző lelki örökségtől, a Lélek szétszakíthatatlan egységéig. Ennek határait nem adhatjuk fel. Nem, nem, soha! Ámen.

Szász Tibor András felsősófalvi
(Udvarhely vármegye) református lelkipásztor

**„ÉN AZÉRT SZÜLETTEM, ÉS AZÉRT
JÖTTEM E VILÁGRA, HOGY BIZONY-
SÁGOT TEGYEK AZ IGAZSÁGRÓL.
MINDAZ, AKI AZ IGAZSÁGBÓL VALÓ,
HALLGAT AZ ÉN SZÓMRA.”**

János evangéliuma 18:37.

RADOSTYÁNI HÍREK, HIRDETÉSEK

Szeretettel hívjuk, várjuk testvéreinket az istentiszteleti alkalmakra az év minden vasár- és ünnepnapján 10 órára.

Karácsony szentesti istentisztelet 4 órakor, ünnep I. napi istentisztelet úrvacsoraosztással 10 órakor a templomban lesznek megtartva.

Ősztenő napján 5 órakor, újév napján 10 órakor a gyülekezeti teremben lesz istentisztelet.

Ez évi krónikánkból (a kondói híreknél is):

Április 9-én 9 gyülekezeti taggal látogatást tettünk a felsővályi reformátusoknál testvérgyülekezeti kapcsolat kialakításának reményében. Kalas Lajos kurátor úr, a presbitérium és a jelenvolt hívek nagy szeretettel fogadtak bennünket. Köszönet érte.

Április 26-án Mezőcsátra voltunk hivatalosak az Enyedy Andor Református Általános Iskola hálaadó istentiszteletére, az iskola bővítéséért.

Április 29-30-án a Zsinat tavaszi ülésén vett részt a lelkipásztor.

Szeptember elején az abaúji református egyházmege szervezésében Kisázsiában jártunk, többek között Konstantinápolyban a Hagia Szófia templomban, a keleti keresztyénség egykori központi templomában, Niceában, ahol idén éppen 1700 éve született meg a mindnyájunk által gyakran mondott hitvallás, a Hiszek egy, valamint a Jelenések könyve hét kisázsiai gyülekezetének emlékeit kerestük fel.

Október 5-én Párizsban úrvacsorás istentisztelet és confirmáció volt Párizsban, ahol Várady Zsolt radostyán-kondói lelkipásztor hirdette az ígét.

Szeptember 27-én Debrecenben temettük el Gupcsó Mihályné Papp Katalin 94 évet élt testvérünket, aki néhai Papp Dániel radostyáni kántortanító unokája volt.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református
Egyházközség Lapja

Szerkesztő és kiadó:
Várady Zsolt lelkipásztor
HUNGARIA-3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám
Villámposta:

radostyan@gmail.com
Telefon: +36/30/6392903
Honlapcímünk a világhálón:
www.radostyan.ref.hu

Megjelenik igény szerint,
évente legalább egyszer.

Adomány az újságra
példányonként 50 forint.
Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket
a fenti címre kérjük.

XXXIII. évfolyam 2. szám
(80. szám) 2025. december

**„EL NE VONJON SEMMI TÖBBÉ,
TIED LEGYEK MINDÖRÖKKÉ!”**

277. dicséret Lévay József verse